

Părțile din procedura principală

Reclamantă: British Airways Plc

Pârâtă: MF

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că operatorul efectiv de transport aerian poate să invoce și împrejurări excepționale care nu au survenit pe zborul rezervat de pasager, ci, în aceeași zi, pe un zbor efectuat înainte – nu în mod direct – de cel rezervat, cu aeronava care urma să fie utilizată în cadrul unei proceduri de zbor circular pentru zborul rezervat de pasager?
- 2) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că, în cazul unor împrejurări excepționale, „toat[e] măsuril[e] rezonabile”, pe care operatorul efectiv de transport aerian trebuie să le fi adoptat pentru a fi exonerat de obligația de a plăti o compensație în conformitate cu articolul 7 din regulamentul, trebuie să vizeze numai evitarea „împrejurărilor excepționale” (în speță, alocarea unui Air-Traffic-Control-Slot nou [ulterior] de către organismul european de supraveghere a spațiului aerian EUROCONTROL), sau operatorul efectiv de transport aerian este obligat totodată să adopte și măsurile rezonabile pentru evitarea anulării sau a întârzierii prelungite, ca atare?
- 3) În cazul în care operatorul de transport aerian trebuie să adopte măsurile rezonabile pentru evitarea unei întârzieri prelungite ca atare, articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că, pentru a fi exonerat de obligația de a plăti o compensație în conformitate cu articolul 7 din regulamentul, în cazul transportului de pasageri pe o rută compusă din două (sau mai multe) zboruri, operatorul de transport aerian trebuie să adopte numai măsurile rezonabile pentru evitarea unei eventuale întârzieri a zborului pe care trebuie să îl efectueze și care riscă să sufere o întârziere, sau, în plus, trebuie să adopte și măsurile rezonabile pentru a evita întârzierea prelungită la sosirea a unui anumit pasager la destinația finală (de pildă, prin examinarea posibilității de a schimba rezervarea pasagerului prin transferul acestuia la un alt zbor de legătură)?

⁽¹⁾ JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Paris (Franța) la 15 octombrie 2018 – A/
Daniel B, UD, AFP, B, L**

(Cauza C-649/18)

(2019/C 4/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamant: A

Pârâți: Daniel B, UD, AFP, B, L

Întrebarea preliminară

Curtea de Justiție a Uniunii Europene trebuie să se pronunțe cu privire la problema dacă reglementarea europeană, printre care în special

- articolul 34 TFUE,
- dispozițiile articolului 85c din Directiva europeană (modificată) 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽¹⁾,
- clauza privind piața internă de la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic ⁽²⁾,

permit unui stat membru al Uniunii să impună pe teritoriul său farmaciștilor resortisanți ai unui alt stat membru al Uniunii norme specifice privind:

- interzicerea atragerii clientelei prin metode și mijloace considerate ca fiind contrare demnității profesiei, conform actualului articol R 4235-22 din Codul sănătății publice din Franța?
- interzicerea incitării pacienților la consumul abuziv de medicamente, conform actualului articol R 4235-64 din Codul sănătății publice din Franța?
- obligația respectării bunelor practici de eliberare a medicamentelor stabilite de autoritatea publică din statul membru, care impune în plus introducerea unui chestionar privind starea de sănătate în procesul de comandă a medicamentelor online și interzice recurgerea la serviciul de referențiere cu plată, conform actualului ordin din 28 noiembrie 2016 al ministrului (francez) al afacerilor sociale și al sănătății?

⁽¹⁾ JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3.

⁽²⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad – Haskovo (Bulgaria) la 18 octombrie 2018 – SZ/Mitnitsa Burgas

(Cauza C-652/18)

(2019/C 4/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Haskovo

Părțile din procedura principală

Recurent: SZ

Intimată: Mitnitsa Burgas

Întrebarea preliminară

Articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate, precum și articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum articolul 20 alineatul 1 din Valuten zakon (Legea privind valuta) care, în cazul încălcării obligației de declarare prevăzute la articolul 3 din regulamentul, pe lângă aplicarea unei amenzi cu o valoare cuprinsă între 1 000 și 3 000 de leva bulgărești, în conformitate cu articolul 18 alineatul 1 din Valuten zakon, prevede în mod cumulativ confiscarea integrală a numerarului nedeclarat, indiferent de originea și scopul utilizării acestuia?

⁽¹⁾ JO 2005, L 309, p. 9, Ediție specială, 19/vol. 07, p. 238.